INTRODUCERE LA COLOCVIUL TEOLOGIC

Deschiderea lucrărilor

Îmi revine plăcuta datorie de a deschide acest colocviu teologic aici în sediul Institutului Teologic Romano-Catolic, aici în oraşul *Cetatea culturii*-Iaşi, salutându-vă pe toţi şi spunându-vă tuturor: *Bun venit în casa noastră şi în mijlocul nostru!*

Înscriem iniţiativa profesorilor Institutului nostru teologic cât şi aportul şi contribuţia profesorilor Facultăţii de Teologie Ortodoxă din Iaşi, între manifestările culturale aşezate sub lumina şi inspiraţia Duhului Sfânt în programul de pregătire la Marele Jubileu al anului 2000. Este un dar al Duhului Sfânt de a cunoaşte principiile creştine care reglementează raporturile între Dumnezeu şi oameni, între oameni şi societate, cât şi între oameni şi oameni, principii care au menirea de a construi o societate umană vrednică de om, care poartă în sine chipul lui Dumnezeu.

Îmi permit să adresez un salut particular şi o mulţumire specială Rectorului Magnific al Universităţii din Lateran, Episcopul Angelo Scola, pentru a fi acceptat să fie prezent la acest colocviu teologic, pentru a ne prezenta câteva gânduri în acest câmp aşa de important al vieţii sociale. Sunt fericit să evidenţiez că participă la acest colocviu teologic, fraţii ortodocşi, profesori la Facultatea de Teologie Ortodoxă, - Părinţii profesori Semen şi Petraru, precum şi invitaţi din Bucureşti, din alte localităţi şi Seminarii din ţară.

Urez tuturor participanţilor, profesori, seminarişti şi oaspeţi, lumina bogată de la Duhul Sfânt şi succes în cunoaşterea misiunii creştinilor în societatea civilă românească.

Cu bucurie şi binecuvântare,

Iaşi, 9 octombrie 1998

Petru GHERGHEL

Episcop de Iaşi

MESAJUL MITROPOLITULUI MOLDOVEI ŞI BUCOVINEI

ROMANIA

MITROPOLIA MOLDOVEI ŞI BUCOVINEI

CABINET MITROPOLIT

Bd. Ştefan cel Mare şi Sfânt

RO-6600 IAŞI

Tel. 032 214771

Fax. 032 212 656

Data ....

Nr. 8847, 23 octombrie, 1998

Pr. Prof. Alois Bulai

Rector

Institutul Teologic Romano-Catolic

Str. Văscăuţeanu, nr. 6

6600, Iaşi

Tel. 140309

Fax. 211371

Stimate Părinte Profesor

Vă adresăm calde mulţumiri pentru invitaţia de a participa la simpozionul *Doctrina socială a Bisericii şi societatea românească de azi*, desfăşurat la Institutul Teologic Romano-Catolic din Iaşi, în perioada 9 - 10 octombrie 1998. Dorim să ne exprimăm regretul de a nu fi fost în măsură să onorăm această invitaţie datorită agendei

deosebit de încărcate pe care am avut-o în această perioadă, în pregătirea Sărbătorii Hramului Sfintei Cuvioase Parascheva.

Avem încredinţarea că simpozionul s-a constituit într-un bun prilej de întâlnire a reprezentanţilor celor două instituţii organizatoare şi că lucrările au condus la unele concluzii relevante în ceea ce priveşte rolul social şi educativ pe care Biserica îl poate şi trebuie să-l joace în societatea contemporană.

Cu alese doriri de bine şi arhierească binecuvântare,

DANIEL
Arhiepiscop al Iaşilor
Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei

FAMILIA ŞI SOCIETATEA[1]

1. Deprecierea civilizaţiei

Expresia aceasta, care face referinţă la o lucrare celebră a lui Freud, pare în mod substanţial adecvată atunci când se doreşte abordarea unei teme cum este aceea a familiei în legătură cu societătăţile democratice contemporane.

De fapt de ce suntem chemaţi să vorbim despre societăţi şi despre doctrina socială, despre familie şi despre politicile familiale? De ce oare Biserica, a cărei datorie specifică şi primordială este aceea de a vesti evenimentul Cristos ca trăire reală a mântuirii, se propune tot mai des ca un subiect care se întreabă în legătură cu *politicile* (familiale şi sociale), intrând astfel direct într-o sferă, aceea a societăţii civile şi politice, în care de drept ea obişnuieşte să intervină - cel puţin începând din secolul trecut - numai prin responsabilitatea autonomă a credincioşilor laici, chiar dacă sunt organizaţi în corpuri sociale? Cred că alegerea aceasta reprezintă încercarea de a se face interpreta deprecierii evidente care există în legătură cu familia şi societatea, o expresie răsunătoare a unei stări proaste, mai generale, astăzi destul de răspândită.

Înainte de toate este bine să observăm că la baza acestei deprecieri se află o uitare a eu-lui paradoxală în timpurile cum sunt cele ale noastre de exaltare aproape obsesivă a libertăţii: *Suntem necunoscuţi nouă înşine, noi oameni ai cunoaşterii, noi înşine nouă înşine: acesta este un fapt care are motivele sale bune. Nu ne-am căutat niciodată pe noi înşine - cum s-ar putea vreodată să se întâmple, într-o bună zi, să ne găsim pe noi? S-a spus şi bine s-a spus: "Acolo unde este comoara voastră, acolo este şi inima voastră"; comoara noastră este acolo unde sunt stupii cunoaşterii*

[1] Comunicarea a fost prezentată în limba italiană şi tradusă de W. Dancă.